

er heldigt, kan der maaſte flyde ligesaa mange Luſinder ſom Bidrag til Invaliderne, ſom Lotteriet beſtatter Befolkningen for Sundredetuſinder, men hvis Lotteriet tilfældigviſ ikke ſkulde være heldigt, ſaaſt det Underbalance, og ved at give det et Tilſtud ſom det heromhandlede komme vi da til at dække en Del af denne Underbalance, og Invaliderne ſaae ſlet Intet. Det er Noget, ſom i det Hele ſlet ikke har været underſøgt, hvorvidt der er Udfigt til, at der af dette Lotteri vil blive nogetſomhelſt Overtſtud. Jeg har i Finantsudvalget, hvor jo denne Sag har foreligget, ikke ſet det allermindſte Bilag dertil; der har ikke foreligget nogen Plan, noget Regnſkab eller overhovedet nogetſomhelſt Moment til Oplyſning i ſaa Henſeende, og jeg har heller ikke under diſſe Forhandlinger hørt de ærede Medlemmer, ſom ſaa varmt have forſøgt den omhandlede Sag, anſøre Nogetſomhelſt, ſom kunde godtgjøre det Rimelige i, at der vilde fremkomme et Overtſtud. Naar det er Tilfældet, ſaa er det dobbelt voveligt fra Statens Side at give en ſaadan Begunſtigelſe. — Hvor ſtort er nu det Bidrag, der er Tale om? Derom har heller ikke nogen Taler, ſaavidt jeg har forſtaaet, ytret ſig. Det er forøvrigt ikke ſaa meget vanſtelligt at regne ud, hvor ſtort det ſandſynligt vil blive. Lotteriet er paa 75,000 Lodder, og antager man nu, at det afſætter 50—60,000 Lodder hele Aaret igjennem, ſaa vil Tilſtudet blive 30—40,000 Kr., men ſtal nu en Del af dette gaa til at dække en eventuel Underbalance, vil ikke engang de 30—40,000 blive til Fordel for Invaliderne. Deſuden, det ſtaar jo det omhandlede Lotteri fuldſtændig frit for at lægge ſin Plan om, det beklager ſom beſtjendt med meget ſtor Over i Konkurrencen og har, hvad jeg ogſaa tror er fremhævet idag, ſat ſine Betingelſer ſaa gunſtige for Spillerne, ſom noget andet Lotteri; men deraf følger, at der vil blive ſaa meget mindre Overtſtud. Nu vel, naar Lotteriet fit denne Begunſtigelſe, ſaa ligger det meget nær at antage, at det ogſaa vil lade Spillerne tilflyde en Del deraf, for at ſtaffe Lotteriet større Udbredelſe, og derved bliver der endnu mindre tilbage til Invaliderne. Vil man støtte dem, ſaa lad det ſte direkte og ikke ad denne Vej. Det er blot dette Moment, jeg har onſtet at ſøie til alle de Momenter, der allerede ere fremdragne.

Rjar: Det er væſentlig kun en perſonlig Bemærkning, jeg vil gjøre, foranlediget ved, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) fremkom med. Jeg veed ikke, hvad der berettiger det ærede Medlem til at træde op og hovmeſtere os paa den Maade, ſom han har gjort idag. Jeg har jo nok hørt det ærede Medlem optræde paa lignende Maade tidligere; men jeg vil ogſaa nu begynde at nedlægge Proteſt

derimod, iſær da, naar man ingen Anledning har givet. Jeg veed ſaaledes ikke, at jeg i mit første Foredrag med et eneſte Ord er kommen ind paa Noget, der kunde give det ærede Medlem nogen Grund af Ret til at træde op imod mig, ſaaledes ſom han har gjort. Hvad vil det ſige, at det ærede Medlem træder op og nævner flere Medlemmer af denne Forſamling, der ſkulde have undladt at gjøre Noget for Invaliderne. Jeg er ſikker paa, at vi med ſtøre Ret kunde henvende os til det ærede Medlem, der veier ſaa overordentlig meget i denne Sal, og ſpørge ham, hvad han har gjort for Invaliderne? Havde det ærede Medlem været fremme med Nogetſomhelſt, der paa nogen Maade kunde være til Fordel for Invaliderne, ſaa ſkulde han have ſaaet min Støtte, og det havde været bedre, om han ſelv havde fremſat noget Saadant end at bebreide Andre, at de have undladt at gjøre det. Saa kom det overordentlig Vigtige: Hvad er det, diſſe Folk have gjort, ſom vi her tale om — Invaliderne? Ikke Mere, ſiger det ærede Medlem, end hvad der er enhver god Statsborgers Pligt, nemlig at offre Liv og Blod for Fædrelandet. Det har jeg nu vidſt, før det ærede Medlem kom her ind, at det var enhver Statsborgers Pligt; men hvad har givet det ærede Medlem Anledning til at minde os Andre derom? Har maaſte den beſtedne Maade, hvorpaa vi have anbefalet Andragendet, indeholdt nogen Leilighed for ham til at træde op og belære os paa den Maade, han har gjort? Det ærede Medlem tør vel ikke drifte ſig til at ſpørge os, der have været kalbede til at opfylde den omhandlede Pligt, om vi ogſaa have gjort vor Pligt. Et Andet er, om han kan gribe i ſin Barm og ſpørge: Har Medlemmet for Veile Amts 2den Valgtreds gjort ſin statsborgerlige Pligt i den Henſeende? Det vil jeg opfordre ham til at gjøre, naar han en anden Gang taler til os ſom han har gjort, og i ethvert Tilfælde nedlægger jeg Proteſt imod, at det ſtal være god Tone at træde op og rette Bebreidelſer mod os, fordi vi paa beſteden Maade tale for et Andragende, der ligger paa vort Bord og alſaa er Gjenſtand for Thingets Forhandlinger. Den Dag ſtal det ærede Medlem ikke leve, at jeg, ſaa længe jeg kan røre min Tunge, ſkulde finde mig i at høre at jeg ikke turde reiſe mig og tale for et Andragende, der ligger paa Thingets Bord. Det gjør dette Andragende her, det ligger for os ſom anbefalet af et Mindretal i Finantsudvalget; og naar jeg har reiſt mig og anbefalet det, er det ſket i Genhold til de Betragtninger, jeg har gjort gjældende, og til mine Følelſer overfor Invaliderne. Lad det ærede Medlem reiſe ſig ved hvilken Leilighed, han vil, og viſe i Handling, at han vil gjøre Noget for Invaliderne, og han ſtal ſaae min Støtte dertil.